

3.2.4 Komunalna infrastruktura

Pod pojmom komunalna infrastruktura razumemo objekte in naprave, ki služijo izvajanju obveznih lokalnih javnih služb varstva okolja, ki so opredeljene v 26. členu Zakona o varstvu okolja in sicer oskrba z vodo, odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda, ravnanje s komunalnimi odpadki, odlaganje ostankov komunalnih odpadkov.

Komunalna infrastruktura regionalnega pomena pa je tista:

- ki jo uporabljajo ali je namenjena izvajanju javne službe najmanj dveh občin v regiji,
- ki je v državnih dokumentih opredeljena v operativnih programih izvajanja dejavnosti čiščenja odpadnih voda, oskrbi z vodo in ravnanja z odpadki,
- ki se nahaja na območju zavarovanimi z državnimi uredbami,
- katerih vplivi na okolje po predpisih o varstvu okolja segajo v najmanj dve občini regiji.

3.2.4.1 Oskrba z vodo

Prikaz obstoječega stanja in značilnosti regije

Na območju Savinjske statistične regije obstaja po eni strani relativno dobra pokritost z javnimi vodovodnimi sistemi in zadostnimi količinami vodnih virov, na drugi strani pa je tudi nekaj vododeficitarnih območij, od katerih je največje na Paškem Kozjaku. Vodni viri so razpršeni, kar je lahko tudi prednost. Zagotovitev varne oskrbe z vodo v zadostnih količinah omogoča obstoj prebivalcev na obmejnem in hribovitem območju. Z ureditvijo varne oskrbe z vodo se ustvarjajo osnovni pogoji za razvoj podeželja, turizma in tistega dela gospodarstva, ki je vezan na pitno vodo (živilska industrija, zdravstveni turizem). Varna oskrba z vodo omogoča pridobitev

certifikatov ISO 14000 ter izpolnitev pogojev za tisti del gospodarstva, ki je na to vezan. Kratek pregled stanja na območju oskrbe z vodo po posameznih območjih Savinjske statistične regije je naslednji:

CELJSKO OBMOČJE

Vodovodno omrežje je v večji meri že izgrajeno in pokriva večji del mestnih in primestnih območij. Večji problem pa je obmestni prostor ter razpršena gradnja, kjer se nahajajo lokalni vodni viri, ki niso ustrezno nadzorovani. V vsaki občini je kar nekaj vodovarstvenih območij, od teh pa je najbolj ogrožen tisti v Medlogu in sicer zaradi urbanizacije in intenzivnega kmetijstva. Vododeficitarna območja so predvsem na območjih z razpršeno in nekontrolirano gradnjo.

OBSOTELJE S KOZJANSKIM

Primarno vodovodno omrežje je že izgrajeno, na nekaterih odsekih pa bo potrebna zamenjava azbestnih cevi z novimi. Zaradi razpršenosti poselitve je veliko manjših vodovarstvenih območij, ki pa niso ogrožena. Določen problem pa predstavljajo vododeficitarna območja, predvsem na območju Kozjega.

SPODNJA SAVINJSKA DOLINA

Primarni vodi vodovodnega omrežja so izgrajeni, potrebna pa je zamenjava azbestnih cevi z novimi. Vodovarstvena območja so enakomerno razporejena po celotni dolini. Vododeficitarna območja pa so predvsem v hribovitih območjih.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

Primarni vodovod je na večjem delu območja že zgrajen, potrebno pa ga je posodobiti in zamenjati azbestne cevi. Vodovarstvena območja so definirana zgolj v manjšem delu, kjer so tudi primerno zaščiteni. Vododeficitarna območja pa so predvsem na višinskih območjih in pri visokogorskih kmetijah.

ŠALEŠKA DOLINA

Vodovodno omrežje je v celoti izgrajeno, vendar je potrebna sanacija in zamenjava azbestnih cevi. Večje vodovarstveno območje se nahaja na Paškem Kozjaku. Vododeficitarna območja predstavljajo večji del Občine Šmartno ob Paki ter območje Vinske gore.

DRAVINJSKA DOLINA

Primarni vodovodi so povsod izgrajeni, ponekod pa bo potrebna še zamenjava cevi. Največje vodovarstveno območje je v okolici Hudinje, kjer je tudi glavno zajetje za Celjsko kotlino. Vododeficitarna območja pa so predvsem v višje ležečih krajih, kjer je problem v oporečnosti vode.

Trendi razvoja

Že sprejeta slovenska zakonodaja s področja oskrbe s pitno vodo je korenito posegla v način zagotavljanja varne oskrbe s pitno vodo, še posebej z Zakonom o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov, ki prihajajo v stik z živili, kjer je pred upravljavce z vodovodnimi sistemi postavljena zahteva po uvedbi HACCP sistema za nadzor oskrbe s pitno vodo. HACCP je sistem, ki omogoča identifikacijo oziroma prepoznavanje, oceno, ukrepanje in nadzor nad morebitno prisotnimi škodljivimi agensi v živilih, ali stanji, ki

lahko ogrožajo zdravje človeka (definicija po Zakonu o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov, ki prihajajo v stik z živilo - ZZUZIS, 2. člen, Ur.L.RS, št. 52/00). Temelji na preventivnih ukrepih, ki predvidijo in odpravijo oz. zmanjšajo tveganja na sprejemljivo raven. Omogoča učinkovitejšo zunanjo kontrolo, ker se vodi dokumentacija, ki omogoča inšpektorjem stalni nadzor nad varnostjo živil in njihova ocena ni odvisna le od stanja, ki so ga ugotovili ob pregledu. V skladu z našo zakonodajo je potrebno uvesti sistem HACCP tudi za vsak javni vodovodni sistem in predstavlja holistično zagotavljanje kvalitete od prispevnega območja vodnih virov do vodovodne pipe potrošnika.

Tako je pred občinami te statistične regije zahteven cilj vzpostavitve varne oskrbe s pitno vodo in doseganje normalnega standarda oskrbe z vodo, ki se manifestira v organizaciji javnih služb za potrebe oskrbe z vodo, v količini in kakovosti dobavljene vode, zagotovljenem nadzoru kvalitete vode, po zagotovljenem tlaku v omrežju in hidravlični kontroli omrežja, stopnji zagotovitve požarne zaščite, vzdrževanju kvalitete vodnih virov, racionalnosti in zanesljivosti obratovanja vodovodnih sistemov, zagotovljenega načrta ukrepov v izrednih razmerah in ustrezni ceni dobavljene vode ter ustreznem geoinformacijskem sistemu nadzora varne oskrbe s pitno vodo, kar se lahko zagotavlja preko regionalnega koncepta kakovostne oskrbe z vodo in izgradnje ustrezne infrastrukture.

Ključni predpisi: Zakon o varstvu okolja, Zakon o vodah, Pravilnik o zdravstveni ustreznosti pitne vode, Zakon o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov, ki prihajajo v stik z živilo, Uredba o kakovosti podzemne vode, Uredba o vnosu nevarnih in rastlinskih hranil v tla, Uredba o mejnih, opazovalnih in kritičnih imisijskih vrednostih v tleh terjajo vzpostavitev varne oskrbe

s pitno vodo, ki bo omogočala doseganje ciljev, kot so:

- zagotovitev zadostnih količin pitne vode,
- zagotovitev kvalitetne pitne vode,
- vzpostavitev učinkovitih sistemov upravljanja z vodovodnimi sistemi,
- vzpostavitev učinkovitega nadzora nad varno oskrbo s pitno vodo.

Poseben problem pri spremljanju kakovosti pitne vode z vidika varovanja zdravja njenih uporabnikov je pomanjkanje podatkov oziroma informacij. Tu se pojavlja problem na dveh nivojih in sicer najprej na vodooskrbnih sistemih, ki so relativno dobro poznani in na katerih se vrši nadzor nad zdravstveno ustreznostjo pitne vode kontinuirano, pa zaradi zelo širokega spektra možnih tveganj, pomanjkanja sredstev in nestabilnosti vodooskrbnega sistema določene podatke zgrešimo ali jih ob sedaj nastavljenem informacijskem sistemu težko organiziramo v kvalitetno informacijo. Drugi, precej bolj pereč problem, je neobstoječe informacije, ko je znan zgolj podatek, da se določeno število prebivalcev oskrbuje s pitno vodo iz javnih vodovodnih sistemov, o katerih ni praktično nikakršnih zbranih podatkov. Predvsem gre tukaj za lokalne vodovode in tudi lastne vire nekaterih gostinskih obratov, ki tudi spadajo pod javno oskrbo z vodo. Na nekaterih izmed teh sistemov se vrši občasno vzorčenje pitne vode, vendar ne moremo govoriti o kontinuiranem strokovnem spremljanju zdravstvene ustreznosti pitne vode in varnosti vodooskrbe.

Ker je na območju Savinjske statistične regije tudi nekaj vododeficitarnih območij, nekateri obstoječi vodni viri niso zadostno varovani in so pod pritiskom urbanizacije ter antropogenega onesnaževanja, kapaciteta obstoječih vodnih virov pa se tudi zmanjšuje zaradi daljših sušnih obdobj

preteklih let, bo potrebno usmeriti aktivnosti v iskanje novih vodnih virov, bodisi samostojne ali kot dopolnilo že obstoječim vodnim virom. Hkrati pa bi bilo potrebno uporabnike osveščati k varčevanju vode oz. pristopiti k bolj racionalni porabi pitne vode.

Poseben problem predstavljajo mali, neregistrirani vodni sistemi, in posamezna individualna oskrba s pitno vodo, kjer ni podatkov o zdravstveni ustreznosti pitne vode.

Določeno pozornost pa bo potrebno posvetiti tudi rednemu vzdrževanju in sanaciji obstoječih vodovodnih omrežij, saj to prav tako predstavlja bistveni element pri zagotavljanju zdravstveno neoporečno vode v zadostnih količinah.

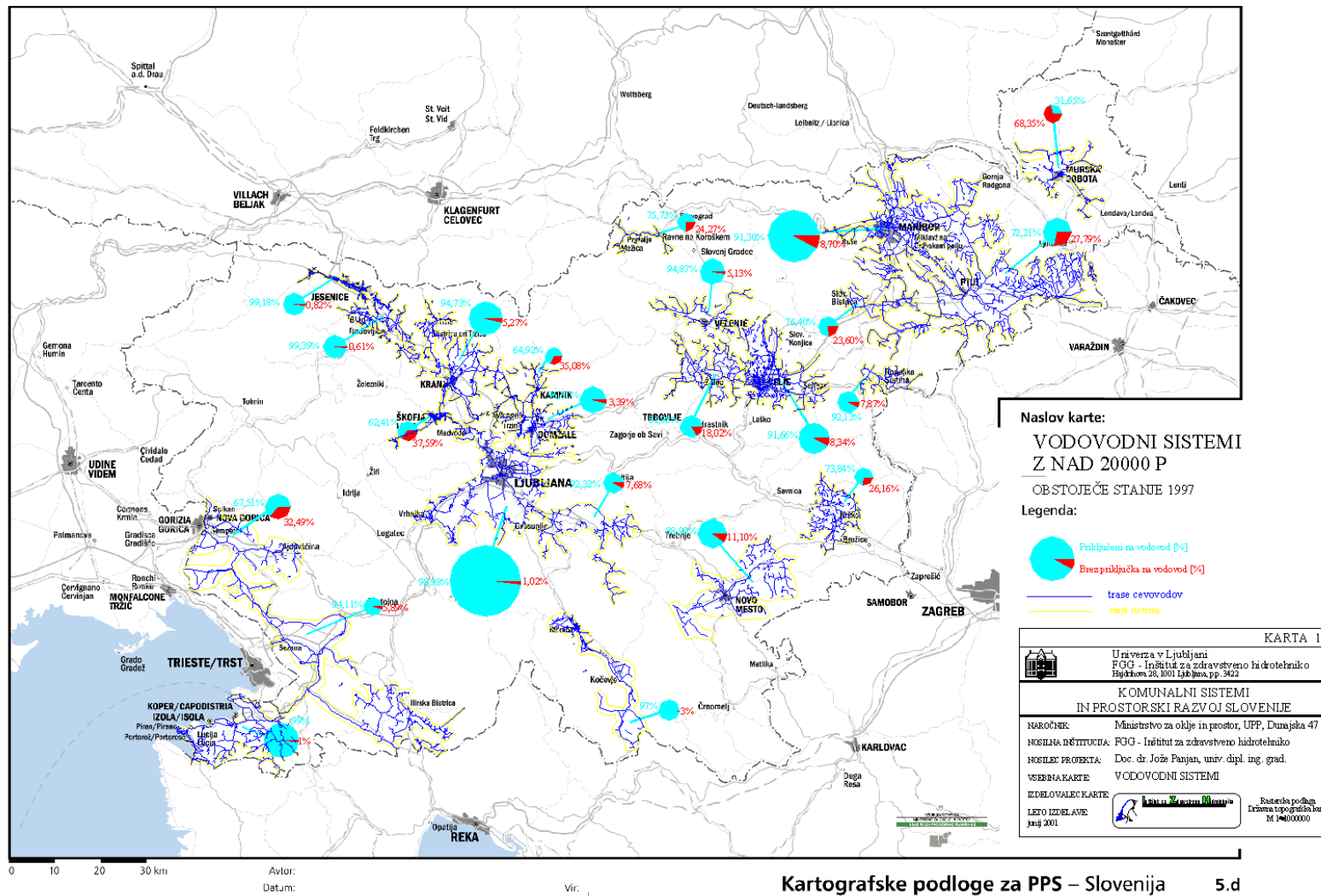
Razvojni problemi in konflikti v prostoru

Eden od osnovnih razvojnih problemov je nekaj vododeficitarnih območij, od katerih je največje na območju Paškega Kozjaka. Tudi daljše suše, ki smo jim priča v zadnjih letih, zmanjšujejo kapaciteto obstoječih izvirov. Tam, kjer pa je zaenkrat vode dovolj, se le ta ne dojema kot dragocenost. Obstaja določena obremenjenost in nezadostna varovanost glavnih vodnih virov. Slab pa je tudi nadzor nad lokalnimi vodnimi viri in lokalnimi javnimi vodovodi. Zaradi sprememb zakonodaje na državnem nivoju je tudi neizdelan organizacijski model za režim varovanja vodnih virov. In ob tem tudi slaba osveščenost ljudi, predvsem o varovanju vodnih virov.

Ob nadzoru javnih vodovodov še ni v celoti zaživel zakonsko predpisan sistem notranje kontrole pri zagotavljanju pitne vode po sistemu HACCP, ki mora biti vzpostavljen tako v okviru javnih podjetij kot na nivoju lokalne skupnosti za tiste javne vodovode, ki niso v upravljanju javnih podjetij. Ob tehnološko in informacijsko vse bolj zahtevnemu upravljanju z javnimi vodovodi se kaže

pomanjkanje zadostnega števila strokovnih kadrov za upravljanje z javnimi vodovodi ter pomanjkanje podatkov oz. informacij pri celovitem spremljanju kakovosti pitne vode.

Neurejena oskrba z vodo lahko povzroči resne težave v kompleksu prehrambene industrije in razvoju turizma ter podeželja. Nepravočasno zagotavljanje zdravstveno ustrezne pitne vode pa lahko povzroči tudi škodo ter negotovost med prebivalci.



Kartogram 3.2.4.1: Vodovodni sistemi z nad 20.000P

3.2.4.2 Odvajanje in čiščenje odpadnih voda

Prikaz obstoječega stanja in značilnosti regije

Za obstoječe stanje pri stanju kanalizacije je značilno, da starejši kanalizacijski sistemi niso vodotesni. Veliko število greznic je pretočnih, vendar brez ustreznega vzdrževanja in brez rednega praznjenja. Ker ni večjih čistilnih naprav ali pa te niso opremljene za sprejem usedlin iz greznic, se vsebine greznic včasih odvažajo direktno v površinske vodotoke.

Manjša naselja so praviloma brez kanalizacijskih sistemov. Starejše čistilne naprave potrebne rekonstrukcije bodisi zaradi iztrošene opreme ali pa je njihov efekt čiščenja prenizek glede na veljavno zakonodajo.

Poseben problem predstavlja končna dispozicija blata iz čistilnih naprav, saj je prisotno pomanjkanje konceptov ravnanja z blatom iz čistilnih naprav. Na drugi strani pa so zahteve za ravnanje z odpadki vedno ostrejše.

Kanalizacijski sistemi nimajo urejenega neustreznega ravnanje s čistilnim valom padavinske odpadne vode v mešanem sistemu kanalizacije. Zato se tudi v primeru, da so že zgrajene čistilne naprave, velik del onesnaženja iz kanalizacijskega omrežja ne priteče do čistilne naprave in onesnažuje vodotoke.

Če lahko rečemo, da imamo izdelane koncepte za točkovne vire onesnaženja, pa je prisotno onesnaženje zalog podzemnih vod iz razpršenih virov onesnaženja.

Ceste in železnica nimajo zaščitne podzemnih vod in površinskih voda v primeru nesreč.

Neustrezno je vključevanje privatnega kapitala v izvajanje javnih služb varstva okolja.

CELJSKO OBMOČJE

Vsa urbana naselja, razen Laškega že imajo urejeno kanalizacijsko omrežje in čistilne naprave, v Celju pa se gradi čistilna naprava.

OBSOTELJE S KOZJANSKIM

Vsa večja naselja, razen Bistrice ob Sotli in Šmarja, imajo čistilne naprave. V prihodnosti pa bo potrebno dati večjo skrb izgradnji individualnih čistilnih naprav.

SPODNJA SAVINJSKA DOLINA

V spodnji Savinjski dolini je slabo urejeno kanalizacijsko omrežje, čiščenje odpadnih voda pa je zagotovljeno zgolj v manjšem obsegu.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

Občinska središča imajo izgrajeno kanalizacijsko omrežje ter priklop na čistilne naprave. V bodoče pa se bo potrebno usmeriti predvsem v izgradnjo individualnih čistilnih naprav.

ŠALEŠKA DOLINA

Večji del območja, razen nekaterih vasi, je priključen na kanalizacijsko omrežje ter na čistilno napravo.

DRAVINJSKA DOLINA

Zelo velik del naselij ima urejeno kanalizacijsko omrežje, ki pa še ni priključeno na čistilne naprave.

Trendi razvoja

Že sprejeta slovenska zakonodaja s področja odpadnih voda je postavila stroge zahteve pri zbiranju, odvajanju in čiščenju odpadnih voda. Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz komunalnih čistilnih naprav je izšla v letu 1996. V letu 1999 in aprila leta 2001 sta izšli dopolnitvi uredbe. Uredba določa zahteve za prečiščene vode iz komunalnih čistilnih naprav, in sicer mejne vrednosti parametrov odpadne vode, mejne vrednosti učinka čiščenja odpadne vode ter posebne ukrepe v zvezi z načrtovanjem in obratovanjem komunalnih čistilnih naprav. Za realizacijo zahtev po čiščenju odpadnih voda sta bila sprejeta Akcijska programa. Operativni program odvodnje in čiščenja komunalnih odpadnih voda s programom projektov vodooskrbe (Ur.l. RS 94/99) kot sektorski program prve faze do leta 2006 izvajanja prednostnih nalog Nacionalnega programa varstva okolja (NPVO) je usmerjen v izgradnjo sistemov odvodnje in čiščenja območij poselitve večjih od 15 000 PE, ki jih pogojujejo zahteve implementacije slovenske zakonodaje in smernic EU za obdobje do leta 2005, oz. 2010. Operativni program odvodnje in čiščenja odpadnih voda območij poselitve (anglomeracij) velikosti med 2000 in 15.000 PE in pod 2000 PE na občutljivih področjih republike Slovenije podaja seznam potrebnih čistilnih naprav, način financiranja ter prioritete.

Pravilnik o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode postavlja merila, za katera naselja oziroma gostote poselitve so obvezni skupni kanalizacijski sistemi in čiščenje na skupni čistilni napravi.

Razvojni problemi in konflikti v prostoru

Urejeno zbiranje, odvajanje in čiščenje odpadnih voda je za gotovo eden od osnovnih razvojnih

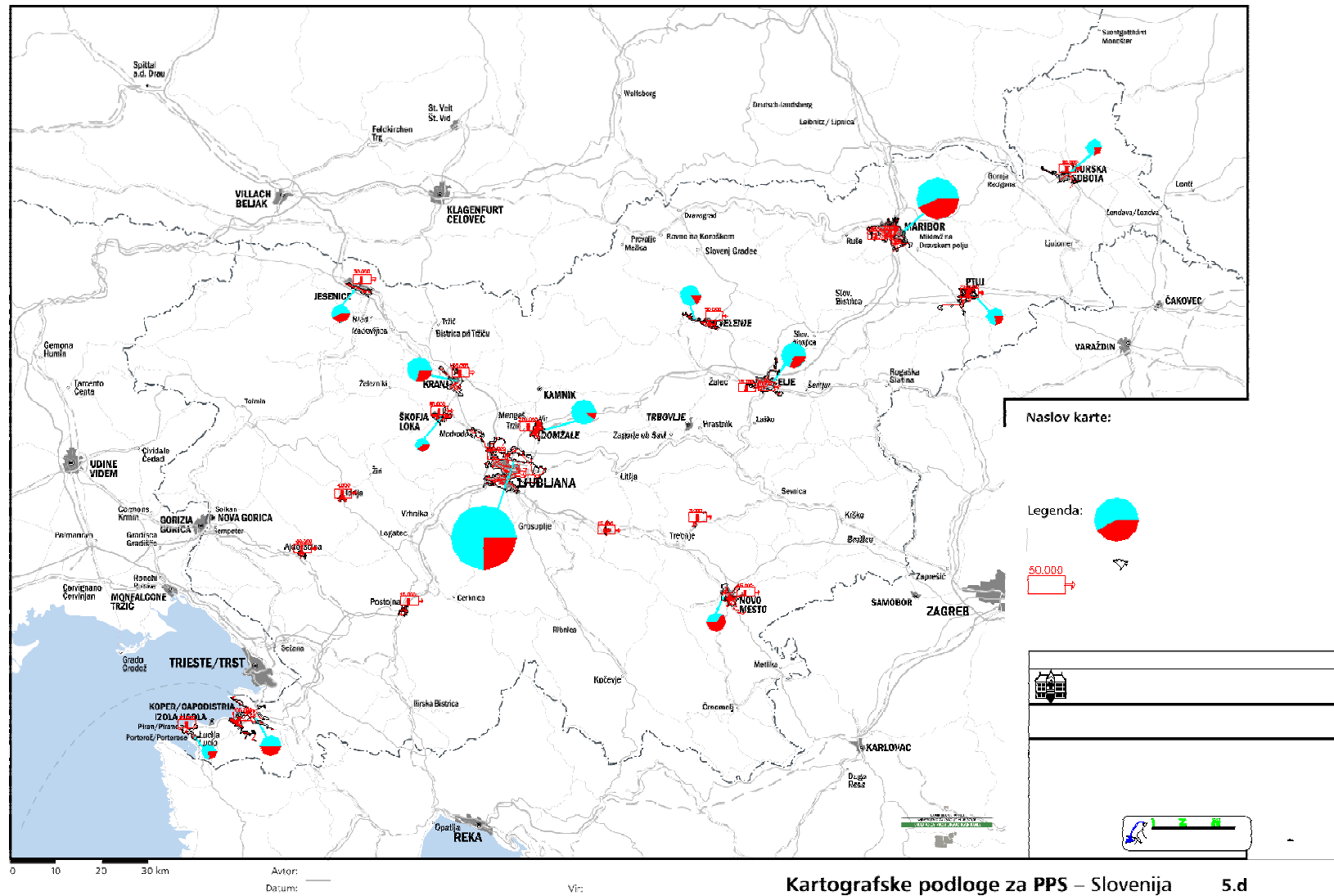
problemov. Je v neposredni povezavi z zaščito kakovosti vodnih virov.

Zaostanek pri gradnji teh sistemov bo zaviralo nadaljnjo urbanizacijo in turizem.

Seveda pa se zastavlja vprašanje, kateri od programov zbiranje, odvajanje in čiščenje odpadnih voda imajo regionalni pomen.

Na območju obdelave ima regionalni pomen:

- izgradnja centralnih kanalizacijskih sistemov in centralnih čistilnih naprav, ki presegajo občinske meje (primer CCN Žalec),
- zaščita mejnih vodotokov, kjer mora Republika Slovenija izboljšati kakovost površinskih voda zaradi meddržavnih obveznosti (reka Sotla – Obsotelje),
- zaščita regionalnih vodnih virov.



Kartogram 3.2.4.2: Kanalizacijski sistemi z nad 20.000P

3.2.4.3 Ravnanje z odpadki

V Savinjski regiji ni tradicije ločenega zbiranja odpadkov, zato obstaja nezmožnost regijskega gledanja občin na reševanja problematike odpadkov. Prebivalci so sicer v glavnem naklonjeni zbiranju ločenih frakcij odpadkov na izvoru, vendar je zaradi neizobraženosti in neosveščenosti v zvezi z ravnanjem z odpadki ter slabih izkušenj iz preteklosti prisotno nasprotovanje lokalne javnosti infrastrukturi ravnanja z odpadki. Iz tega izhaja nezaupanje lokalnih prebivalcev do obljub investitorjev glede brezhibnosti bodoče infrastrukture glede ravnanja z odpadki, sicer pa ni na voljo nobenih garancij. Močno je torej izražen NIMBY sindrom.

Zaradi nezmožnosti najti lokacijo za lastno regijsko odlagališče lahko pride do odtoka kapitala iz regije (plačilo za odlaganje na drugih lokacijah, izvoz odpadkov, takse...).

Ureditev področja ravnanja z odpadki bi omogočilo vzpostavitev nove gospodarske dejavnosti, odprlo nova delovna mesta ter omogočilo sanacijo degradiranega okolja zaradi odlaganja odpadkov.

Z ureditvijo infrastrukture za ravnanje z odpadki (zbiralnice, zbirni centri, reciklažni centri in regijsko odlagališče) ni ovir za certificiranje gospodarskih subjektov po ISO 14 000, HACCP, IPPC ter ni formalnih razlogov za obremenjevanje okolja z odpadki. V tem primeru postane nelegalno odlaganje »ekološki kriminal«.

Trendi razvoja

Mestna občina Celje je za potrebe izvajanja te lokalne javne službe, sprejela Strategijo ravnanja z odpadki (1.12.1993), v okviru katere je opredelila dolgoročne, srednjeročne in kratkoročne cilje in omogočila financiranje razvoja

dejavnosti. V okviru te strategije je MOC določila mehanizme ločenega zbiranja odpadkov, uporabo logistike ter koncipiranje Centra za ravnanje z odpadki regionalnega značaja.

Ključni predpisi in strateške osnove: Strateške usmeritve Republike Slovenije za ravnanje z odpadki, Nacionalni program varstva okolja (Ur. list RS, št. 83/99), Zakon o varstvu okolja (ZVO, Ur. list RS, št. 32/92 in 1/96) in njegovi podzakonskim predpisi: Pravilnikom o ravnanju z odpadki (Ur. list RS, št. 84/98, 45/00 in 20/01), Pravilnikom o ravnanju z odpadnimi olji (Ur. list RS, št. 85/98), Pravilnikom o odlaganju odpadkov (Ur. list RS, št. 5/00). Odredba o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki (Ur. list RS, št. 21/01), Pravilniki o ravnanju z baterijami in akumulatorji, ki vsebujejo nevarne snovi (Ur. list RS, št. 104/00), Pravilnik o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Ur. list RS, št. 104/00) ter Zakon o lokalni samoupravi (Ur. list RS, št. 72/93 z dopolnitvami in spremembami).

Organiziranje sistema zbiranja ločenih frakcij na izvoru je v pristojnost posameznih občin regije. Ob vzpostavitvi sistema je smotno upoštevati dosedanje prakso (morebitno ločeno zbiranje odpadkov v posameznih občinah, posebne akcije za zbiranje nevarnih in/ali kosovnih odpadkov itd.).

Zbiranje ločenih frakcij odpadkov poteka:

- na odjemnih mestih

Vsako gospodinjstvo oz. skupina gospodinjstev v bloku ima eno kanticu za bio odpadke ter eno za preostanek odpadkov. Tukaj želimo poudariti pomen spodbujanja lastnega kompostiranja na domačem vrtu.

- v zbiralnicah ločenih frakcij

Zakonodaja zahteva eno zbiralnico na vsakih 500 prebivalcev in tudi ob drugih virih večje količine odpadkov-vrtci, šole, druge javne ustanove. Lokacije zbiralnic bodo tako odvisne od gostote poselitve, predvideno pa v vsakem večjem naselju. V zbiralnicah se bo zbiral papir ter drobna embalaža iz papirja, steklo ter drobna embalaža iz stekla, kovine in plastika.

- v zbirnih centrih

Zbirni center je potrebno postaviti na območju občine z več kot 8.000 prebivalci. Ne glede na prej določeno, zbirnega centra ni treba urediti na območju občine, ki ima manj kot 3.000 prebivalcev, če je v okviru javne službe zagotovljeno, da povzročitelji komunalnih odpadkov lahko oddajajo ločene frakcije najmanj v enem zbirnem centru na območju sosednjih občin. V zbirnih centrih se ločeno zbira papir in lepenka vseh vrst in velikosti, vključno z odpadno embalažo iz papirja in lepenke; steklo vseh velikosti in oblik, vključno z odpadno embalažo iz stekla; plastika, vključno z odpadno embalažo iz plastike ali sestavljenih materialov; odpadke iz kovin, vključno z odpadno embalažo iz kovin; les, vključno z odpadno embalažo iz lesa; oblačila; tekstil; jedilno olje in maščobe; barve, črnila, lepila in smole, ki ne vsebujejo nevarnih snovi; detergentski, ki ne vsebujejo nevarnih snovi; baterije in akumulatorji; električna in elektronska opreme, ki ne vsebuje nevarnih snovi, in kosovni odpadki.

- v akcijah zbiranja nevarnih in kosovnih odpadkov

Akcije zbiranja nevarnih in kosovnih odpadkov iz gospodinjstev potekajo enkrat do dvakrat letno po naprej določenem urniku in načinu zbiranja.

- v drugih akcijah (čiščenje okolice, rečnih obrežij in strug itd.)

Objekti ravnanja z odpadki v Savinjski regiji

Obstoječe gravitacijsko odpadkovno območje odlagališča Bukovžlak zajema 13 občin: Mestno občino Celje, občino Dobje Dobrno, Štore, Vojnik, Braslovče, Mozirje, Polzela, Prebold, Šentjur, Tabor, Vranksko, Žalec s cca 125.000 prebivalci, ki jih oskrbuje lokalna javna služba Mestne občine Celje – Javne naprave d.o.o.

Upoštevanje stroškov transporta, dosedanja praksa odlaganja odpadkov na odlagališču Bukovžlak, velikost območja odlagališča (in predvsem možnost njegove širitve) ter prostorska opredelitev razširitve odlagališča Bukovžlak na tej lokaciji je pokazala, da je objekte za predelavo odpadkov smotno locirati prav na tej lokaciji.

Objekti za predelavo odpadkov obsegajo:

- zbirni center,
- sortirnico in demontažo kosovnih odpadkov
- kompostarno,
- mehansko – biološko predelavo preostanka odpadkov,
- odlagališče preostanka odpadkov za celotno regijo.

Odlaganje odpadkov

Občine savinske regije odlagajo svoje odpadke na naslednjih odlagališčih:

- odlagališče Bukovžlak za 13 občin savinske regije,
- odlagališče Slovenske Konjice za občine Zreče, Slov. Konjice in Vitanje, ki je v fazi razširitve in sanacije,
- odlagališče Velenje za okoliške občine, ki potrebuje dodatne posege sanacije (prilagoditev standardom),

- odlagališče Rogaška slatina za Rogaško slatino.

Ugotovitve:

- do leta 2008-2010 bodo okoliške občine izven sedanjega odpadkovnega območja Bukovžlak-Celje (cca 12 občin s cca 120.000 prebivalci) zapolnile kapacitete svojih lokalnih odlagališč (Sl. Konjice, Velenje, Rogaška Slatina),
- regijsko odlagališče Bukovžlak za že 13 občin bo omogočalo priključitev tudi teh ostalih občin in omogočalo oskrbo odpadkov za cca 250.000 prebivalcev po letu 2010,
- na lokaciji regijskega odlagališča Bukovžlak bodo do takrat izgrajeni objekti: sortirnice, demontaže kosovnih odpadkov in kompostarna.
- Zasnova objektov za predelavo odpadkov je takšna, da omogoča etapno izgradnjo glede na tempo priključitev posameznih delov Savinjske regije.

3.2.4.4 Zaključne ugotovitve o obliki kategorij SWOT analize

Odpadki	
SLABOSTI IN NEVARNOSTI	PREDNOSTI IN PRILOŽNOSTI
<ul style="list-style-type: none"> - ni tradicije ločenega zbiranja odpadkov, - nezmožnost regijskega gledanja občin na reševanja problematike odpadkov, - nasprotovanje lokalne javnosti infrastrukturi ravnanja z odpadki, - neizobraženost in neosveščenost prebivalcev v zvezi z ravnanjem z odpadki, - zaradi nezmožnosti najti lokacijo za lastno regijsko odlagališče lahko pride do odtoka kapitala iz regije (plačilo za odlaganje na drugih lokacija, izvoz odpadkov, takse...), - nezaupanje lokalnih prebivalcev do obljub investitorjev glede brezhibnosti bodoče infrastrukture glede ravnanja z odpadki (ni garancij), - izražen NIMBY sindrom. 	<ul style="list-style-type: none"> - vzpostavitev nove gospodarske dejavnosti ravnanja z odpadki, - nova delovna mesta, - sanacija degradiranega okolja zaradi odlaganja odpadkov, - z ureditvijo infrastrukture za ravnanje z odpadki ni ovir za certificiranje gospodarskih subjektov po ISO 14 000, HACCP, IPPC, - z zgraditvijo infrastrukture za odpadke (zbiralnice, zbirni centri, reciklažni centri in odlagališče) ni formalnih razlogov za obremenjevanje okolja z odpadki. Nelegalno odlaganje postane »ekološki kriminal«, - prebivalci so v glavnem naklonjeni zbiranju ločenih frakcij odpadkov na izvoru.

Kanalizacija in čistilne naprave	
SLABOSTI IN NEVARNOSTI	PREDNOSTI IN PRILOŽNOSTI
<ul style="list-style-type: none"> - starejši kanalizacijski sistemi niso vodotesni, - veliko število pretočnih greznic brez rednega praznjenja, - ni kapacitet za čiščenje usedlin iz greznic, - manjša naselja brez kanalizacijskih sistemov, - starejše čistilne naprave potrebne rekonstrukcije, - pomanjkanje konceptov ravnanja z blatom iz čistilnih naprav, - neustrezno ravnanje s čistilnim valom padavinske odpadne vode v mešanem sistemu kanalizacije, - onesnaženje zalog podzemnih vod iz točkovnih in razpršenih virov onesnaženja, - ceste in železnica nimajo zaščite podzemnih vod in površinskih voda v primeru nesreč, 	<ul style="list-style-type: none"> - izdelani koncepti zbiranja in čiščenja odpadnih voda, - veliko zgrajenih kanalizacijskih sistemov v naseljih, - sofinanciranje programov s privatnim kapitalom, - država z zakonodajo podpira gradnjo kanalizacija in čistilnih naprav (taksa), - EU sofinancira gradnjo kanalizacije in čistilnih naprav, - EU podpira skupne čez mejne projekte na področju kanalizacij in čistilnih naprav, - določeni roki za izgradnjo naprav z državnim operativnim programom.

<ul style="list-style-type: none"> - neustrezno vključevanje privatnega kapitala v izvajanju javnih služb varstva okolja. 	
--	--

Oskrba s pitno vodo	
SLABOSTI IN NEVARNOSTI	PREDNOSTI IN PRILOŽNOSTI
<ul style="list-style-type: none"> - zaradi obilice vode se le ta ne dojema, kot dragocenost, - obremenjenost in nezadostna varovanost glavnih vodnih virov, - daljše suše, ki smo jim priča v zadnjih letih, zmanjšujejo kapaciteto obstoječih izvirov, - neizdelan organizacijski model za režim varovanja vodnih virov, - slabi nadzor nad lokalnimi vodnimi viri in lokalnimi javnimi vodovodi, - ob nadzoru javnih vodovodov še ni zaživel zakonsko predpisan sistem notranje kontrole pri zagotavljanju pitne vode po sistemu HACCP, ki mora biti vzpostavljen tako v okviru javnih podjetij kot na nivoju lokalne skupnosti za tiste javne vodovode, ki niso v upravljanju javnih podjetij, - pomanjkanje zadostnega števila strokovnih kadrov za upravljanje z javnimi vodovodi, - pomanjkanje podatkov oz. informacij pri spremljanju kakovosti pitne vode, - slaba osveščenost ljudi, predvsem o varovanju vodnih virov, - neurejena oskrba z vodo lahko povzroči resne težave kompleksu prehrambene industrije in turizmu, - nepravočasno zagotavljanje zdravstvene ustreznosti pitne vode lahko povzroči pri prebivalstvu panične reakcije in škodo. 	<ul style="list-style-type: none"> - zadostne količine vodnih virov, - vodni viri so razpršeni, - zagotovitev varne oskrbe v zadostnih količinah omogoča obstoj prebivalcev na obmejnem in hribovitem območju, - z ureditvijo varne oskrbe z vodo se ustvarjajo osnovni pogoji za razvoj turizma in tistega dela gospodarstva, ki je vezan na pitno vodo (živilska industrija, zdravstveni turizem), omogoča se razvoj podeželja, - varna oskrba z vodo omogoča pridobitev certifikatov ISO 14 000 ter izpolnitev pogojev za tisti del gospodarstva, ki je na to vezan.